

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/320/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

86/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ (a továbbiakban: panaszos) 2017. augusztus 4-én előterjesztett **panaszát** a 2018. február 28-án megtartott ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. város Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a 2017. július 28-án, valamint 2017. július 31-én elmaradt rendőri intézkedés (kiskorúval való kapcsolattartás biztosítása) miatt 2017. augusztus 4-én, elektronikus úton panaszt terjesztett elő, amelyet 2017. szeptember 15-én kiegészített. A panaszos azonos körülményekből fakadóan a 2017. október 27-én, valamint 2017. október 30-án elmaradt rendőri intézkedés (kiskorúval való kapcsolattartás biztosítása) miatt 2017. november 6-án, elektronikus úton szintén panaszt terjesztett elő. Tekintettel arra, hogy a két beadvány azonos körülményekből fakadó rendőri intézkedések kapcsán megfogalmazott lényegében azonos tartalmú panaszt tartalmaz, a Testület a két beadványban panaszolt intézkedéseket egy eljárásban vizsgálta.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

I.

1) A panaszos 2017. augusztus 4-én előterjesztett beadványa az alábbiakat tartalmazza:

A panaszos előadta, hogy 2017. július 28-án a kiskorú gyermekével való – bírói végzéssel jóváhagyott egyezségnek megfelelő – kapcsolattartását a gyermek édesanyja megakadályozta. A panaszos a helyszínen 16 óra 21 perckor értesítette a rendőrséget. A kikerkező rendőrök felszólították a gyermek édesanyját, hogy tartsa be a bírói végzéssel jóváhagyott egyezségben foglaltakat, ám ezt ő megtagadta. A panaszos sérelmezte, hogy ezt követően a rendőrök további intézkedés nélkül távoztak.

2017. július 31-én a fentiekhez hasonlóan a panaszos gyermekének édesanyja ismét megakadályozta a kapcsolattartást, így a panaszos ismét értesítette a rendőrséget. A kikerkező rendőrök ismét felszólították a gyermek édesanyját, hogy tegyen eleget a bírói végzéssel jóváhagyott egyezségben foglaltaknak, ám azt ő ismét megtagadta. A panaszos elmondása szerint a * azonosító számú rendőr „adóvevő készüléken utasítást kért”, majd ennek alapján tájékoztatta a panaszost arról, hogy a rendőrök nem tehetnek semmit a továbbiakban. A rendőrök további intézkedés nélkül távoztak.

A panaszos ezt követően bement a Rendőrkapitányságra, hogy feljelentést tegyen az intézkedő rendőrökkel szemben, mert úgy érezte, hogy nem tettek eleget az intézkedési kötelezettségüknek. A Rendőrkapitányságon tájékoztatták a panaszost, hogy feljelentést nem tehet, de jegyzőkönyvbe veszik, hogy ott járt. Javasolták a panaszosnak, hogy az ügyészségen tegyen panaszt, de ő úgy döntött, hogy inkább a Testülethez fordul.

A panaszos beadványához csatolta a házasságot felbontó ítéletet, valamint a szülői felügyeleti jogról és a kapcsolattartásról szóló egyezséget jóváhagyó végzést.

2) A panaszos 2017. szeptember 15-én előterjesztett panaszt kiegészítő beadványa az alábbiakat tartalmazza:

A panasszal érintett kapcsolattartásra vonatkozóan a gyámhatóság még nem rendelt el végrehajtási eljárást, ennek megfelelően eljárási bírságot sem szabott még ki.

A panaszos ugyanakkor sérelmezi, hogy jogerős bírói végzés ellenére nem tudja kapcsolattartáshoz való jogát gyakorolni. A panaszos állítása szerint az intézkedő rendőröknek ki kellett volna kényszeríteni a bírói végzéssel jóváhagyott egyezségben foglaltakat.

3) A panaszos 2017. november 6-án előterjesztett beadványa az alábbiakat tartalmazza:

A panaszos beadványában előadta, hogy a gyámhatóság immár végzéssel elrendelte a bírói végzéssel jóváhagyott egyezség végrehajtását, valamint ezzel egyidejűleg eljárási bírságot szabott ki a panaszos gyermekének édesanyjával szemben.

A panaszos a gyámhatóság végzésével jelent meg 2017. október 27-én a kiskorú gyermeke édesanyjánál, ám az anya ezúttal is megakadályozta a kapcsolattartást. A panaszos értesítette a rendőrséget. A panaszos – elmondása szerint – a helyszínen bemutatta az intézkedő rendőröknek a gyámhatóság végzését, akik elmagyarázták az anyának, hogy „ezúttal már bűncselekményt követ el”. Az anya ennek ellenére sem biztosította a panaszos gyermekével való kapcsolattartását, ám a rendőrök további intézkedés nélkül távoztak.

Az intézkedő rendőrök még a helyszínen úgy tájékoztatták a panaszost, hogy nekik „nincs joguk önállóan intézkedést kezdeményezni, hanem erre a központból a felettesük adja meg az engedélyt”.

A panaszos sérelmezte, hogy 2017. október 30-án szintén hiába értesítette a rendőröket, ők ismét a fentiekben leírt módon jártak el.

A panaszos beadványához csatolta a kapcsolattartás meghiúsulása miatti kapcsolattartásra vonatkozó ítélet végrehajtását elrendelő és eljárási bírságot kiszabó végzését.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének a 2017. július 28-ai, valamint a 2017. július 31-ei intézkedésekkel kapcsolatban írt tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza:

A panaszos mindkét esetben a 112-es segélyhívón keresztül tett bejelentést a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központja (a továbbiakban: TIK) ügyeletére, miszerint szülői kapcsolattartásra érkezett gyermekéhez, azonban az édesanya megakadályozta a láthatást. A járőrök az ügyeleti küldést követően érkeztek ki a helyszínre.

A rendőröket a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 1. §-ának (1) bekezdése, 2. §-ának (1) bekezdése és a 13. §-ának (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte.

A panaszos két alkalommal tett bejelentései alapján feljelentés-kiegészítésre került sor a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 210. §-ának (1) bekezdésébe ütköző kiskorúval való kapcsolattartás akadályozásának vétsége gyanúja miatt.

2) A 2017. július 27-én intézkedő járőrök jelentése az alábbi információkat tartalmazza:

A TIK 16 óra 30 perckor utasította a járőröket, hogy menjenek ki a helyszínre, mivel onnan bejelentést tettek, hogy gyermek láthatási jogát korlátozzák.

A helyszínen a járőrök felvették a kapcsolatot a panaszossal, aki elmondta, hogy 16 óra körüli időben jelent meg a helyszínen, hogy a D. városi Járásbíróság végzése szerint láthatási jogát gyakorolja. A panaszos közölte, hogy volt felesége nem adta át részére gyermeküket, mivel – a volt feleség elmondása szerint – a panaszos nem tudja biztosítani közös gyermekük speciális étrendjét. A panaszos közölte továbbá, hogy tud gondoskodni gyermekéről, sőt korábban személyesen vitte el gyermekét szakorvoshoz, aki megállapította, hogy a gyermek nem beteg (ezt a vizsgálat papírjaival igazolni is tudja) és semmilyen tejérzékenységgel nem rendelkezik. A gyermek édesanyja szerint azonban a gyermek tejsre érzékeny, amiről orvosi papírja is van.

A járőröknek a volt feleség elmondta, hogy a panaszos valóban megjelent a fenti időben a ház előtt, fel is hívta őt, hogy élne gyermeke láthatási jogával, ugyanakkor hozzátette, hogy a panaszos agresszív ember, ezért személyes kontaktot nem tud vele létesíteni. Mivel a gyermek még kicsi, nem képes önállóan leegyeztetni a panaszossal a láthatás idejét, így a panaszos volt feleségének kell ezt megtennie, de kizárólag telefonon hajlandó erre, ugyanis fél a panaszostól. A volt feleség a járőr kérdésére elmondta, hogy nem hajlandó a végzésben foglaltak szerint átadni a

panaszosnak gyermeküket, mivel ő nem képes a gyermek speciális étrendjét biztosítani. A volt feleség szerint a panaszos semmibe veszi a gyermek étrendjét, ami miatt a gyermek lett már rosszul, és később egy hasonló eset végzetes is lehet. Emellett a volt feleség elmondta, hogy leginkább azért nem akarja átadni a panaszosnak közös gyermeküket, mivel a panaszos ellen folyamatban van büntetőeljárás kiskorú veszélyeztetésének bűncselekménye miatt.

A járőrök a történetekről tájékoztatták a TIK ügyeletét, ahol jelentés megírására utasították őket.

Mindezek után tájékoztatták a panaszost, hogy volt felesége nem hajlandó átadni gyermeküket számára, amelyről jelentés fog készülni. A jelentés alapján pedig eljárást kezdeményezhet a volt felesége ellen. A járőr a lehetséges eljárás menetéről is tájékoztatta a panaszost.

A felek felvilágosítása után a gyermek maradt a volt feleségnél, a panaszos távozott a helyszínről.

3) A 2017. július 28-ai hivatalos feljegyzés szerint az adott napon a panaszos 16 óra 21 perckor bejelentést tett a TIK ügyeletére, miszerint láthatási joga ellenére az édesanya nem adja át a gyermeket számára. Kivonulás ideje: 16 óra 25 perc. Érkezés ideje: 16 óra 41 perc. Befejezés ideje: 17 óra 23 perc. Intézkedés módja: rendőri jelentés.

4) A 2017. július 28-ai intézkedésről készült Eset adatlap tartalma megegyezik az állásfoglalás II. rész 3) pontjában ismertetett hivatalos feljegyzés tartalmával.

5) A 2017. július 31-én intézkedő járőrök jelentése az alábbi információkat tartalmazza:

A járőrök 2017. július 31-én 10 órakor kaptak utasítást a TIK-től, hogy rendőri intézkedést kértek a helyszínen. A helyszínen a lépcsőház előtt vették föl a kapcsolatot a járőrök a panaszossal, aki elmondta, hogy jogerős bírósági végzés alapján láthatási joga van.

A panaszos volt felesége a járőrök kérdésére elmondta, hogy nem hajlandó a láthatást biztosítani, mivel a panaszos nem tud megfelelően gondoskodni közös gyermekükről, a panaszos mellett veszélyben lenne a gyermek.

A panaszos elmondta, hogy nem az első alkalom, hogy volt felesége nem tesz eleget a kötelezettségének.

A TIK ügyelettel történő egyeztetést követően a járőrök közölték a férfival, hogy forduljon a gyámhivatalhoz, valamint tájékoztatták a panaszost, hogy az esetről rendőri jelentés fog készülni, mást azonban ők tenni nem tudnak.

6) A 2017. július 31-ei hivatalos feljegyzés szerint az adott napon a panaszos 9 óra 37 perckor bejelentést tett a TIK ügyeletére, miszerint gyermekláthatási ügyben kér rendőri intézkedést. A bejelentő közölte, hogy jogerős végzése van. Bejelentés ideje: 9 óra 37 perc. Intézkedés módja: jelentés.

7) A 2017. július 31-ei Eset Adatlap tanúsága szerint a járőrök 9 óra 44 perckor indultak, majd 10 óra 30 perckor fejezték be az intézkedést. Egyéb tekintetben az Eset adatlap tartalma megegyezik az állásfoglalás II. rész 6) pontjában ismertetett hivatalos feljegyzés tartalmával.

8) A 2017. július 28-ei, valamint 2017. július 31-ei intézkedésekhez kapcsolódó hangfelvételek tartalma az állásfoglalás II. rész 1)-7) pontjaiban foglaltakat támasztják alá.

9) A Rendőrkapitányság vezetőjének a 2017. október 27-ei, valamint a 2017. október 30-ai rendőri intézkedésekkel kapcsolatban írt tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza:

A panaszos 2017. október 27-én 16 óra 5 perckor a 112-es segélyhívón keresztül tett bejelentést a TIK ügyeletére, miszerint szülői kapcsolattartásra érkezett gyermekéhez, de a láthatást az édesanya akadályozta. A járőrök az ügyeleti küldést követően megjelentek a helyszínen, ahol meghallgatták a feleket, az esetről pedig rádióon jelentést tettek az ügyeletvezető felé, végül pedig írásbeli jelentést készítettek.

A panaszos 2017. október 30-án 9 óra 44 perckor ismét bejelentést tett a 112-es segélyhívón keresztül. A járőrök a 2017. október 27-ei esetben leírtak szerint jártak el.

A rendőröket az Rtv. 1. §-ának (1) bekezdése, 2. §-ának (1) bekezdése, és a 13. §-ának (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte, amelynek az ügyeleti küldést követően oly módon tettek eleget, hogy a panaszost és az édesanyát a helyszínen meghallgatták, nyilatkozataikat rögzítették, a helyszínen tapasztaltakat jelentették az ügyeletvezető felé, és jelentést készítettek.

A rendőrség végrehajtási eljárásban való részvételre – a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. §-ának előírásai szerint – a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított szerv kifejezett kérése esetén van lehetőség. A M. városi Járási Hivatal azonban a panaszos ügyében folyamatban lévő eljárásban rendőri kikényszerítést nem kért.

A panaszos bejelentésről tett hivatalos feljegyzéseket a rendőrség nyilvántartásba vette, majd három napon belül a Btk. 210. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kiskorúval való kapcsolattartás akadályoztatásának vétsége miatti feljelentést az intézkedéskor hatályos büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 174. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján – mivel a cselekmény nem bűncselekmény – határozattal elutasította. A panaszos feljelentésének nyilvántartásba vétele után a M. városi Járási Hivatal gyámügyi ügyintézője azt a tájékoztatást adta, hogy az édesanyával szemben kiszabott bírság nem jogerős.

10) A 2017. október 27-én intézkedő járőrök jelentése az alábbi információkat tartalmazza:

A járőrök 16 óra 40 perckor a TIK utasítása alapján érkeztek ki a helyszínre, ahol a panaszos elmondta, hogy azért érkezett a helyszínre, hogy gyermekét láthassa, de ebben az édesanya akadályozza. Elmondta továbbá, hogy gyermekét minden páros héten látogathatja, de mivel megelőző héten a látogatás a gyermek betegsége miatt elmaradt, ezért azt most szeretné pótolni a D. városi Járásbíróság végzésének megfelelően. A panaszos a végzést megmutatta, és a végzés a panaszos elmondását támasztotta alá.

A panaszos volt felesége elmondta, hogy tisztában van a végzésben foglaltakkal, de a gyermeket ennek ellenére sem hajlandó átadni, mivel a panaszos nem gondoskodik megfelelően róla. Elmondása szerint a gyermek születése óta bélrendszer-fejlődési problémákkal küzd, ami miatt műtétre is sor került már korábban, és ennek következtében szigorú diétát kell tartania, amit azonban a panaszos nem biztosít. A panaszos volt felesége elmondta továbbá, hogy tisztában van a lehetséges jogkövetkezményekkel, azokat vállalja.

A járőrök a helyszínen mindkét félnek megadták a szükséges felvilágosítást, majd jelentették az ügyet a TIK felé.

11) A 2017. október 27-ei intézkedésről szóló Küldés leírása az alábbi információkat tartalmazza:

Küldés ideje: 2017. október 27., 16 óra 12 perc. Érkezés ideje: 16 óra 53 perc. Befejezés ideje: 17 óra.

A panaszos bejelentése szerint a gyermekéért jött láthatásra, de az édesanyja nem akarja átadni, végzés van róla.

12) A 2017. október 30-án intézkedő járőrök jelentése az alábbi információkat tartalmazza:

A járőrök 10 óra 40 perc körüli időben a TIK ügyeletének utasítása alapján érkeztek ki a helyszínre, ahol a panaszos elmondta, hogy gyermekét szeretné látni, ám az édesanyja ezt nem biztosítja számára. Elmondta továbbá, hogy a gyermekét minden páros héten látogathatja, mivel azonban a megelőző héten a gyermeke beteg volt és nem láthatta, így azt az alkalmat most szeretné pótolni a D. városi Járásbíróság végzésének megfelelően, továbbá a bíróság az őszi szünet első felére tűzte ki neki a láthatás jogát. A panaszos a végzés felmutatásával igazolta az elmondottakat.

A panaszos volt felesége elmondta, hogy tisztában van a végzés tartalmával, de a gyermeket ennek ellenére sem hajlandó átadni, mivel a panaszos nem gondoskodik gyermekükről megfelelően. (A panaszos volt felesége ismét hivatkozott a gyermekük bélrendszeri problémáira, a korábbi műtetre, valamint az ennek következtében szükséges diétára is.) Elmondása szerint tisztában van a jogkövetkezményekkel, azokat teljes mértékben vállalja.

A járőrök megadták a feleknek a szükséges felvilágosítást, majd jelentették az ügyet a TIK felé.

13) A 2017. október 30-ai intézkedésről szóló Küldés leírása az alábbi információkat tartalmazza:

Küldés ideje: 2017. október 30., 9 óra 48 perc. Érkezés ideje: 10 óra 30 perc. Befejezés ideje: 11 óra.

A panaszos bejelentése szerint az édesanyja nem engedélyezi a láthatást. Bírósági végzés van. Az édesanyjának már van büntetése a gyámhatóságtól hasonló eset miatt. Rendőri jelentés.

14) Egy 2017. szeptemberi intézkedéssel kapcsolatban a rendőrség adatlapon már jelezte a gyámhatóság felé, hogy a panaszos volt felesége többször akadályozta már a gyermek láthatását. Ezzel kapcsolatban meg is kérdezi a rendőrség, hogy a került-e sor ideiglenes hatályú elhelyezésre, valamint hatósági eljárás kezdeményezésére a gyámhatóságnál.

15) Egy 2017. október 19-ei feljegyzés tanúsága szerint a rendőrség ügyintézője felvette a kapcsolatot a Kormányhivatal, valamint a gyámhatóság munkatársaival, ahonnan azt a tájékoztatást kapta, hogy a panaszos ügyével kapcsolatban még nem szabtak ki bírságot.

16) Egy 2017. november 17-ei jelentés tanúsága szerint a M. városi Járási Hivatal ügyintézője úgy tájékoztatta a rendőrséget, hogy a panaszos volt feleségével szemben 2017. október 9-én elmarasztaló végzést hoztak, és bírságot szabtak ki, ám e végzés még nem jogerős, mivel azt a panaszos volt felesége megtámadta.

17) A Rendőrkapitányság által megküldött a 2017. október 27-ei, valamint a 2017. október 30-ai intézkedéshez tartozó hangfelvételek tartalma az állásfoglalás II. rész 9)-13) pontjaiban foglaltakat támasztják alá. Többlet információként elhangzik, hogy a járőr egy intézkedés alkalmával már közölte a panaszossal, hogy nem tudja pontosan, hogy mettől meddig tart a tanítási szünet a panaszos gyermekének iskolájában. A panaszos mindkét bejelentéséről készült hangfelvétel tanúsága szerint a panaszos jelezte, hogy rendelkezik a volt feleségét marasztaló és bírságoló végzéssel is.

18) A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott egyéb dokumentumok (a feljelentésről készült feljegyzések, a Rendőrkapitányság Életvédelmi és Ifjúságvédelmi

Alosztályának feljegyzése; a feljelentés elutasításáról szóló határozatok; a 2017. szeptember 29-én intézkedő rendőrök jelentése; a nyomozás megszüntetéséről szóló határozat; a Rendőrkapitányság Életvédelmi és Ifjúságvédelmi Alosztály vezetőjének a M. városi Járási és Nyomozó Ügyészség részére küldött tájékoztató levele) a panaszjárás szempontjából további releváns információt nem tartalmaznak, így azok ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos a 2017. július 31-ei intézkedést követően bement a Rendőrkapitányságra, ahol feljelentést szeretett volna tenni, miszerint volt felesége a rendőri intézkedéssel szemben ellenszegült. A Rendőrkapitányságon azt közölték vele, hogy ezügyben nem tehet feljelentést, de jegyzőkönyvbe veszik, hogy a Rendőrkapitányságon járt, és amennyiben ezzel összefüggésben panasza van, fordulhat az ügyészséghez.

Az intézkedéskor hatályos Be. 170. §-ának (1) bekezdése szerint a nyomozás az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak hivatali hatáskörében, valamint a nyomozó hatóság tagjának hivatali minőségében tudomására jutott adatok alapján vagy feljelentésre indul meg.

A Be. 171. §-ának (1) bekezdése szerint bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést.

A Be. 28. §-ának (4) bekezdés c) pontja alapján, ha a nyomozó hatóság önállóan végez nyomozást vagy egyes nyomozási cselekményeket [35. § (2) bek.], az ügyész felügyel arra, hogy azt e törvény rendelkezéseit megtartva végezzék (nyomozás feletti felügyelet), az eljárásban részt vevő személyek a jogaikat érvényesíthessék, amelynek érdekében az ügyész a nyomozó hatóság határozatát megváltoztathatja vagy hatályon kívül helyezheti, a nyomozó hatóság határozata, intézkedése ellen, illetve intézkedésének elmulasztása miatt a hozzá megküldött panaszokat

elbírálja. Ennek megfelelően a Be. 195. §-ának (1) bekezdése teszi lehetővé, hogy az, akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz – ha a törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet, továbbá a Be. 196. §-ának (1) bekezdése alapján lehetőség van arra, hogy akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

A fentieknek megfelelően a rendőrségnek, mint nyomozóhatóságnak a feljelentés kérdésében hozott döntése tekintetében a Testületnek nincs lehetősége vizsgálatot folytatni.

IV.

A panaszos sérelmezte, hogy 2017. július 28-án és 2017. július 31-én, továbbá 17. október 27-én és 2017. október 30-án kikerülő rendőrök nem intézkedtek az ő bírósági végzésben meghatározott láthatási jogának gyakorlása érdekében.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljárásához való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a panaszos által tett bejelentések nyomán.

a) A 2017. július 28-ai és a 2017. július 31-ei intézkedések tekintetében a panaszos bejelentéseiben egyöntetűen arra hivatkozott, hogy egyezséget jóváhagyó bírósági végzésnek megfelelően láthatási jogát szeretné gyakorolni, ám ebben volt felesége akadályozza.

A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint mindkét esetben a TIK utasítására érkeztek ki a járőrök a helyszínre, ahol intézkedést kezdeményeztek.

A panasszal érintett esetek idején hatályos Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében egyrészt általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyron visszaszerzését.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 32. §-ának megfelelően a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.

A Testület megítélése szerint az állampolgári bejelentés alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett annak érdekében, hogy a tényállásról a helyszínen tájékozódni tudjon. **A Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága szerint e kötelezettség alapján – mindkét esetben – a járőrök intézkedést kezdeményeztek, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga.**

b) A 2017. október 27-ei és a 2017. október 30-ai intézkedések tekintetében a panaszos bejelentéseiben egyöntetűen arra hivatkozott, hogy láthatási jogát szeretné gyakorolni, ám volt felesége annak ellenére akadályozza ebben, hogy a bíróság őt már elmarasztalta és bírságolta.

A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint mindkét esetben a TIK utasítására érkeztek ki a járőrök a helyszínre, ahol intézkedést kezdeményeztek.

A Testület itt ismét hivatkozik az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. pontjára, a 11. §-ának (1) bekezdésére, valamint a 13. §-ára.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-ának (1) bekezdésének megfelelően a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

Az intézkedési kötelezettség vizsgálata tekintetében a Testület álláspontja szerint további jogszabályi rendelkezések hívhatóak fel.

A Btk. 210. §-ának (1) bekezdése szerint, aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából akadályozza, vétséget követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja.

A Testület megítélése szerint – a fentieknek megfelelően – a rendőrségnek a panaszos bejelentései alapján mindkét esetben a közrend védelme érdekében intézkedési kötelezettsége keletkezett, amely alapján – mindkét esetben – a járőrök intézkedést kezdeményeztek, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga.

2) A Testület vizsgálta a panaszos azon sérelmét, hogy az intézkedő rendőrök a bírósági végzések ellenére további lépéseket nem tettek a végzésben foglaltak érvényesítése érdekében.

A rendőrség álláspontja szerint a Szolgálati Szabályzat 37. §-a szerint csak akkor működhetnek közre végrehajtási eljárásban, ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított szerv ezt kifejezetten kéri, ám a panaszos ügyéhez kapcsolódó ilyen felkérést nem kaptak.

A Szolgálati Szabályzat 37. §-ának (1) bekezdésének megfelelően az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt. Ugyanezen § (3) bekezdése úgy szól, hogy a rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, [...], a rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett pusztán arról gondoskodik, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől.

Az intézkedési kötelezettség vizsgálata tekintetében a Testület álláspontja szerint további jogszabályi rendelkezések hívhatóak fel.

A panaszos és gyermekének édesanyja között fennálló vitás jogi helyzetre a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései alkalmazandók. Emellett a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.) vonatkozó rendelkezéseit szükséges jelen panaszügyben figyelembe venni.

A Ptk. 4:178. §-ának [A kapcsolattartás joga] (1) bekezdése szerint a gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani. Ugyanezen § (2)-(3) bekezdései szerint a gyermektől különélő szülő – ha a bíróság vagy a gyámhatóság eltérően nem rendelkezik – jogosult és köteles gyermekével kapcsolatot tartani. A szülőnek joga van gyermekével kapcsolatot tartani akkor is, ha a szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve, ha a gyermek vagy a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozója sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt távoltartó határozat hatálya alatt áll.

A Ptk. 4:180. §-a [A kapcsolattartási jog tartalma] szerint a kapcsolattartási jog magában foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, a gyermeknek a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra történő elvitelét, a gyermekkel időszakonként, elsősorban az oktatási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, és kiterjed a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására. A Ptk. 4:181. §-a [A kapcsolattartás rendezése] szerint a kapcsolattartásról a házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők egyezsége köthetnek; egyezségük hiányában a kapcsolattartásról – kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból – a bíróság dönt. Ugyanezen § (4) bekezdése szerint, ha a kapcsolattartás kérdésében a bíróság döntött, a kapcsolattartás megváltoztatását a határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül a bíróságtól lehet kérni. A Ptk. 4:185. §-a [A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása] kimondja, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásáról a gyámhatóság gondoskodik.

A Gyer. Második része tartalmazza a szülői felügyelet és kapcsolattartás szabályait. A 27. §-a szerint a kapcsolattartás célja, hogy a gyermek és a kapcsolattartásra jogosult személyek közötti családi kapcsolatot fenntartsa, továbbá, hogy a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermek nevelését, fejlődését folyamatosan figyelemmel kísérje, tőle telhetően segítse. A kapcsolattartás formái a folyamatos, az időszakos és a felügyelt kapcsolattartás. A folyamatos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a gyermek szokásos tartózkodási helyén való személyes találkozást (a továbbiakban: meglátogatás), a gyermeknek a szokásos tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra, a visszaadás kötelezettségével történő elvitelét, meghatározott időtartamú külföldre vitelét, és a gyermekkel személyes találkozás nélkül történő rendszeres kapcsolattartást – így különösen a levelezést, a telefonkapcsolatot, illetve az

informatikai eszköz útján való kapcsolatot –, az ajándékozást és a csomagküldést. Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttléte, a külföldre vitel lehetőségével vagy annak a gyermek érdekében való kizárásával. Nincs helye folyamatos kapcsolattartásnak az időszakos kapcsolattartás ideje alatt, a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás időtartamát, ha a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat nem rendelkezik a kapcsolattartásra jogosultat megillető időszakos kapcsolattartás időtartamáról, a két hetet nem haladhatja meg. A gyermek érdekét veszélyeztető körülmény vagy felróható magatartás hiányában a kapcsolattartásra jogosulttól az elvitel, és – különösen, ha a kapcsolattartásra jogosult szülő szokásos tartózkodási helye külföldön van – a meghatározott időtartamú külföldre vitel jogát is magában foglaló kapcsolattartás nem vonható meg.

A Gyer. 29. §-a szerint a gyámhivatal vita esetében a kapcsolattartásról, vagy annak megváltoztatásáról bármelyik fél kérelmére dönt, kivéve, ha a szülő és a gyermek kapcsolattartásának megállapítása a Ptk. 4:181. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság hatáskörébe tartozik.

A Gyer. 29/A. §-a kimondja, hogy a gyámhivatal a kapcsolattartást elsősorban tárgyalás megtartása során, a gyermeket gondozó szülő vagy más személy (kapcsolattartásra kötelezett) és a kapcsolattartásra jogosult egyezségével törekszik rendezni. A Gyer. előírja, hogy melyek az egyezség minimális tartalmi követelményei. A gyámhivatalnak az egyezség létrehozása során törekednie kell a felek és a korlátozottan cselekvőképes gyermek közötti megegyezésre. Nem lehet az egyezséget jóváhagyni, ha az ellen az ítélőképessége birtokában lévő gyermek kifejezetten tiltakozik. Az egyezséget a gyámhivatal jóváhagyja és határozatba foglalja, ha az megfelel a gyermek érdekének, véleményének és a kapcsolattartás céljának. Az egyezség jóváhagyásával egyidejűleg a feleket tájékoztatni kell a kapcsolattartási jog korlátozása, szüneteltetése és megvonása következményeiről. Az időszakos kapcsolattartás időtartamát a gyermek életkorának és fejlettségének megfelelően kell meghatározni. Tanköteles gyermek esetén a tanítási szünetek időpontjára és tartamára az oktatásért felelős miniszternek a tanév rendjét meghatározó rendeletében foglaltak az irányadók. Egyezség hiányában a gyámhivatal – a kapcsolattartás céljának megfelelően – a Ptk. 4:181. §-ának (2) bekezdésében meghatározott szempontok alapján, a kapcsolattartásra jogosult és a kapcsolattartásra kötelezett méltányos érdekére, körülményeire, valamint a gyermek korára, egészségi állapotára, tanulmányi előmenetelére tekintettel, a gyermek érdekében dönt.

A Gyer. 30. §-a rendelkezik – egyebek mellett – a feleket terhelő tájékoztatási kötelezettség és az elmaradt kapcsolattartás pótlása kérdéséről. A kapcsolattartást akadályozó körülményekről a felek előzetesen, lehetőség szerint írásban vagy egyéb igazolható módon, késedelem nélkül tájékoztatják egymást. Az elmaradt kapcsolattartást pótolni kell, ha az a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból maradt el, feltéve, hogy a jogosult a kapcsolattartást szabályozó döntésben foglaltak szerint eleget tett előzetes tájékoztatási kötelezettségének vagy az előre nem látható akadályok felmerülését utólag igazolja. Az elmaradt kapcsolattartás pótlása nem veszélyeztetheti a gyermek egészséges fejlődését.

A Gyer. részletesen szabályozza a kapcsolattartási jog korlátozása, szüneteltetése és megvonása kérdéseit (ide tartozik az is, hogy a gyámhivatal a már megállapított kapcsolattartási jogot a gyermek érdekében, kérelemre, korlátozza, ha a jogosított a jogával a gyermek vagy a gyermeket nevelő személy sérelmére visszaél. Visszaélésnek, felróható magatartásnak minősül az is, ha a jogosult nem a bíróság vagy a gyámhivatal döntésének megfelelően él kapcsolattartási jogával)

(31. §). Lehetőség van arra is, hogy a gyámhivatal a korábban megállapított kapcsolattartást megváltoztassa (32. §).

A kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat végrehajtása szabályait a Gyer. 33. §-33/B. §-ai rendezik. Eszerint kapcsolattartás elmaradása esetén végrehajtás iránti kérelem benyújtásának van helye a kapcsolattartás pótlására (a kapcsolattartásra) – a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban – előírt határidő elteltétől, illetve a gyermek fejlődését veszélyeztető magatartás tudomásra jutásától számított 30 napon belül. A gyermek fejlődését pedig veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatban foglaltaknak önhibájából ismételten nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Ha a gyámhivatal megállapítja az önhiba fennállását, végzéssel elrendeli a végrehajtást. (Ekkor többféle lehetősége van a gyámhivatalnak: a mulasztó felet felhívja, hogy a végzés kézhezvételét követően esedékes kapcsolattartásnak a kapcsolattartásra vonatkozó határozat szerinti időpontban és módon tegyen eleget, illetve hagyjon fel a gyermeknek a másik fél ellen történő nevelésével, avagy felhívja, hogy a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlását a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 6 hónapon belül biztosítsa, és megjelöli a pótlás végső határidejét. A mulasztó felet figyelmezteti az előzőek szerinti kötelezettség önhibából történő nem teljesítésének jogkövetkezményeire, és egyúttal a meghatározott cselekmény végrehajtása esetén igénybe vehető eszközök valamelyikét alkalmazza, továbbá erre irányuló kérelem esetén kötelezi a kapcsolattartás megghiúsítása folytán keletkezett igazolt költségek viselésére. Ezen túlmenően, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a végrehajtást elrendelő végzésben foglalt kötelezettségének nem tesz eleget, a gyámhivatal kérelemre végzéssel a család- és gyermekjóléti központ kapcsolatügyeletének, illetve a család- és gyermekjóléti szolgálatnak a közreműködését vagy a védelembe vétel elrendelését kezdeményezheti, ha a kapcsolattartás gyakorlása konfliktusokkal jár, folyamatosan akadályokba ütközik, illetve a felek között kommunikációs zavarok állnak fenn, dönt a feleknek a kapcsolattartás megszervezésére vonatkozó – a kapcsolattartás érdekét nem befolyásoló – kérelméről, így a gyermek átadásának és átvételének helyéről, időpontjának kismértékű változtatásáról, valamint az abban közreműködő személyekről. (Ezen intézkedések meghozatalára a végrehajtást elrendelő végzés jogerőre emelkedésétől számított általában 1 éven belül van lehetőség, illetve 2 éven belül van lehetőség, ha legalább 2 alkalommal bírság kiszabására került sor a végrehajtás elrendelésétől számított 1 éven belül. Amennyiben pedig a kapcsolattartásra kötelezett neki felróhatóan akadályozza a gyermeknek a kapcsolattartásra jogosulttal való kapcsolata kialakítását, fenntartását, vagy a gyermeket bizonyíthatóan folyamatosan a kapcsolattartásra jogosult ellen neveli és a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatnak a végrehajtási intézkedések ellenére sem tesz eleget, a gyámhivatal kétféle dolgot tehet. Egyrészt a szülői felügyeleti jog rendezése (vagy a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése) iránt pert indíthat, feltéve, hogy az a kiskorú gyermek érdekében áll, és azt a szülő vagy harmadik személy is kéri, másrészt feljelentést tesz kiskorú veszélyeztetése vagy kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása miatt.

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a kapcsolattartás szabályozása elsősorban a felek megállapodásával, egyezségével, vagy gyámhatósági, illetve gyermek-elhelyezési per esetén bírósági határozattal történik. A bíróság vagy végzéssel jóváhagyja a felek egyezségét e tekintetben, vagy a hatályos jogszabályi keretek között (Ptk., Gyer.) szabályozza a gyermek láthatását. A fentiekből az is látható, hogy a Ptk. szűkös előírásait, ahogyan a bíróság határozattal rendezett kapcsolattartás előírásait a Gyer. tölti ki részletes tartalommal (pl. a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás viszonyával), hiszen az ítélet célja csupán egy végrehajtható és nyomom követhető keret kialakítása, melynek végrehajtásáról önkéntes teljesítés hiányában vagy vita esetén a gyámhatóság gondoskodik, akinek eljárására pedig a Gyer. előírásai vonatkoznak.

A fentiek alapján elmondható, hogy a szülői kapcsolattartási ügyekben a helyszínen a rendőri intézkedés csupán a bejelentés ellenőrzésére és a hatásköri szabályok, valamint jogérvényesítési lehetőségek (bíróóság, valamint gyámhatóság eljárása) közlésére terjedhet ki. Összességében tehát az ilyen ügyekben intézkedő rendőrök feladata a körülményekről való tájékozódás (minden olyan magatartás tekintetében, amely szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúját veheti fel), valamint a szükséges felvilágosítás megadása.

Abban az esetben terhelheti az intézkedő rendőröket a fentiekén túli intézkedési kötelezettség, ha már a helyszíni körülményekről való tájékozódás során felmerül a gyermek érdekeit sértő bűncselekmények bármelyikének megfelelő mértékű gyanúja (pl. a Btk. 208. §-a szerinti kiskorú veszélyeztetése, vagy a Btk. 210. §-a szerinti kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása), vagy szándékos bűncselekmény elkövetése során történik tettenérés (pl. már a helyszínen rendelkezésre állnak az ennek alátámasztásához szükséges eredeti bírósági határozatok, illetve gyámhatósági döntések). Előbbi esetben az intézkedő rendőrnek szükséges mérlegelnie a büntetőeljárás megindítását (aminek lehetőségét a Testület rendelkezésére álló információk tanúsága szerint a rendőrség meg is vizsgálta), utóbbi esetben pedig a feltételezett elkövető előállítása lesz indokolt az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján. Az itt ismertetett lehetőségek azonban rendkívül kivételesek, hiszen az intézkedő rendőrnek nincs kompetenciája egy ilyen bonyolult jogkérdésben a helyszínen, minden körülményt megfelelően értékelve (pl. valóban beteg-e a közös gyermek, valóban jogerős-e a marasztaló és bírságoló végzés, stb.) dönteni.

Jelen panaszügy által érintett intézkedések tekintetében a Testület rendelkezésére álló információk alapján a panaszos volt feleségét marasztaló és bírsággal sújtó M. városi Járási Hivatal nem kérte a rendőrség közreműködését, továbbá – a rendőrség adatgyűjtése során – az is kiderült, hogy a panaszolt intézkedések alkalmával a volt feleséget marasztaló és bírsággal sújtó végzés még nem volt jogerős, mivel azt a volt feleség megtámadta. Utóbbi körülményt azonban az intézkedő rendőrök a helyszínen tisztázni nem tudták, így nem is volt lehetőség a helyszínen arra, hogy további intézkedéseket kezdeményezzenek.

A fentieknek megfelelően a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszolt intézkedések mindegyikében a járőröknek a tényállás tisztázást követően pusztán segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettsége keletkezett, így az a körülmény, hogy a járőrök a helyszínen a tényállás tisztázást követően további intézkedéseket nem kezdeményeztek, nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

3) A Testület vizsgálta azt, hogy az egyes esetekben mennyiben tett eleget a rendőrség a segítségnyújtási, illetve felvilágosítás-adási kötelezettségének.

A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint az intézkedő rendőrök mindegyik panaszolt esetben tájékoztatták a panaszost, hogy ők a helyszínen nem kényszeríthetik ki a panaszos láthatási jogát, valamint felvilágosították őt a jogérvényesítési lehetőségeiről.

Az Rtv. 24. §-a továbbá szabályozza a rendőrség segítségnyújtási, illetve felvilágosítás-adási kötelezettségét: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. (A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.)

A Testület vizsgálta, hogy a helyszínekre kikerülő, ott intézkedő rendőrök a panaszosnak, a megismert bírósági döntések birtokában, – az állásfoglalás III. rész 2) pontjában foglaltaknak – megfelelő tájékoztatást nyújtottak-e.

A Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága szerint a panaszos nem tett olyan kijelentést, ami a rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítási adási kötelezettsége teljesítésének tartalmára vonatkozó álláspontjával ellentétes lenne, így a Testület – a fentieknek megfelelően – úgy ítélte meg, hogy a járőrök valamennyi panaszolt intézkedés tekintetében eleget tettek a segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettségüknek, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét ügyben a rendőrkapitányság rendőreinek a panaszos 2017. július 28-ai, 2017. július 31-ei, valamint 2017. október 27-ei, 2017. október 30-ai bejelentései alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett, amely alapján mindegyik esetben kimentek a helyszínre a Rendőrkapitányság rendőrei és intézkedést kezdeményeztek a gyermekláthatási vita körülményeinek tisztázása érdekében, ám egyik esetben sem volt lehetőség a helyszínen további intézkedéseket kezdeményezni, így az intézkedő rendőröknek pusztán a segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettségüknek kellett eleget tenniük, amelynek – a Testület rendelkezésére álló információk tanúsága szerint – eleget tettek, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag